

VỘI LÊ UYÊN PHƯƠNG

Song Thao

Cố tuổi thanh xuân tôi mê đọc sách và có cái thú sưu tập sách. Cho tới năm 1975, sách của tôi đã gần hai ngàn cuốn. Đến năm 1995, tôi trở về thăm nhà, tất sách của tôi đã tiêu tan hết. May mắn chỉ còn một cuốn. Một tập nhạc. Nó còn sống sót được có lẽ chỉ vì lũ cháu con bà chỉ tôi còn thích tập nhạc guitar đàn. Tôi nhìn tập nhạc mà rưng rưng trong lòng. Chẳng phải vì nó tang thương quá lắm. Nhàu nát, quần quoe, nhiều trang đã được bọc lại bằng nhúng miết bằng keo nhúm búi. Nhưng vì nó là một kỷ niệm thân của Lê Uyên Phương tập nhạc tôi. Tập nhạc Yêu Nhau Khi Còn Trẻ do nhà Quãng Hóa xuất bản năm 1970 được Lê Uyên Phương tặng tôi sau: Bọn riêng tập nhạc anh Song Thao, người đã cho tôi được thấy sự cảm thông tuyệt vời của một tâm hồn nghệ sĩ.

Số cảm thông mà Lê Uyên Phương nhạc sĩ là một bài báo tôi viết về anh, bài Một Ngày Với Lê Uyên Phương, đăng trên tạp chí Thời Nay. Không hiểu sao anh rất thích bài báo này. Có lẽ vì tôi đã nhắc sơ sơ về anh một ngày tôi căn nhà nhỏ bé nhưng vô cùng thân thiết và ấm cúng của anh tại Đà Lạt. Nơi đây anh đã trút hết tâm sự về tôi, những nghĩ suy, hoài vọng, khúc khoai, dè tính và ngay cả cuộc sống, bệnh tật. Cũng có lẽ vì tôi đã hứng thú viết ngay trong khung cảnh Đà Lạt. Cảm ơn anh và cảm ơn tôi. Anh ở về Đà Lạt, tôi đang níu Đà Lạt.

Hè 1995, tình cờ tôi gặp lại anh tại phi trường Dorval, Montréal. Tôi ra đón người thân tại Cali về, anh và Lê Uyên theo đoàn nghệ sĩ qua thu hình cho Asia. Đang một nhau, chúng tôi ngó ra nhìn xuống nhau. Anh bật ra tên tôi. Chúng tôi mừng rỡ siết chặt tay nhau. Hơn hai chục năm không thấy nhau chút gì. Chúng tôi về và vàng tách đám đông ra nói chuyện. Anh hỏi khi chúng tôi chỉ một mình về nhau.

"Bà xã đi về anh có phải là người con gái ở Đà Lạt anh viết trong bài báo về mình không vậy?"

Tôi cười gật đầu. Anh thêm.

"Chuyện đẹp nhé!"

Tôi cười gật đầu. Lòng người người gặp không thể. Thực ra tôi đâu còn nhớ đã viết những gì trong bài báo đó đâu. Nhưng anh, anh vẫn nhớ. Chắc là nhớ rất kỹ. Tôi thì chỉ nhớ dám hỏi. Một mũi nào mà hỏi.

Tôi khoe về anh một vài may mắn tìm lại được tập nhạc anh tặng năm xưa và nguyện ý mua tặng lại anh. Anh gật đầu. Cảm ơn anh thì anh cười, cho tôi mình cái photocopy lại để tôi nhớ là được rồi. Tôi gửi cho anh tập photocopy sau đó. Và chúng tôi nói lại liên lạc. Bằng điện thoại.

Tôi gặp Lê Uyên Phương lần đầu trên chuyến máy bay Air Vietnam từ Saigon lên Đà Lạt vào cuối thập niên 1960. Nhìn thấy anh ngồi một mình trên chiếc ghế trong góc cuối máy bay, tôi biết ngay là anh. Mái tóc đó, bờ râu đó, cặp mắt đó, sao mà lạ mắt đến vậy. Tôi bước xuống ghế ngồi thiếp, làm quen và nguyện ý mua một phần về anh. Tôi được gặp anh.

"Anh đi mất mình thôi sao?"

Giết đâu.

"Lê Uyên đâu?"

"Ở Sài Gòn. Bên hát."

"Mất mình? "

"Ồ, mất mình! "

"Hát nhạc của anh? "

"Không, cô ấy hát nhạc khác. "

Lặng im. Tôi thấy xót xa.

"Tôi nghĩ Lê Uyên chắc nên hát nhạc của anh, với anh. "

"Tôi cũng nghĩ vậy. "

"Võy tui sao anh đđ nhõ võy? "

"Kĩm sng y mà! "

Tôi đđ c trên mtt anh s chũ đđ ng. Cái khó bó cái khôn. Văn ngh ít khi an bình sóng đôi või cái quay qutt cũ a cuũ c sng. Nó phĩ lũi mtt bũũ c, chũ u thua. Nhũ ng trong tôi, Lê Uyên và Phũũ ng võn cũ là mtt hình nhũ văn ngh, thuũ n túy văn ngh. Hát cho đđ i, cho ngũũ i. Vui võy thôi.

Nhũ c cũ a Lê Uyên Phũũ ng chũ dành cho Lê Uyên và Phũũ ng. Ít ra tôi võn nghĩ nhõ võy. Ngũũ i khác hát nhũ c cũ a Phũũ ng, nghe không đđ, không phê. Thiũ u cái man đđ, thiũ u cái nũ c nũ, thiũ u cái đđm mê, thiũ u cái ê chũ. Chũ có Lê Uyên và Phũũ ng mĩ i đđ nũ ng nũn, đđ thiũ t tha, đđ tũ n hiũ n cho nhũ c cũ a anh. Mĩ i lũ n hát, hũ nhũ mtt lũ n sáng tác lũ i. Mĩ i lũ n nghe, ngũũ i nghe nhõ bũ t đđũ c cái đđm mê mĩ i. Mũ c sũ c mà thũ hũ n, mũ c sũ c mà buũng lũ ng con tim.

Nghe Lê Uyên và Phũũ ng hát, đđ thũ y sũ khũ công cũ a hũ. Buũ i sáng tinh mũ, mtt trũ i chũ a thũ c giũ c, nũ i cũn gác rũ ng trên cũn nhũ cũ a gia đĩnh Lê Uyên trong Chũ Lũ n, tôi đđ tũ ng phen thũ y hai ngũũ i mũ hũi mũ kê nhũ nhũ i luyũ n giũ ng. Hũ vũũ n cũ lũn, hét ra nhũ ng tiũ ng u u dài và cao. Cao đũ n nũ t cũũ ng hũ ng. Cũ n cũ kũo đđy gũn, mtt đđ gay, ngũ c nhũ trũt ra tũ ng vũũng hũ i sũ c. Cái giá đđ giũ vũ ng chũ đđ ng trong lòng mũ i ngũũ i.

Trong mtt lũ n đĩũ n đđm või anh, tôi đđ đđ c thúc anh thu CD và vidũo đđ giũ lũ i giũ ng hát cũ a hai ngũũ i. Tôi đđ xũt xa khi thũ y giũ ng cũ a Phũũ ng đđ yũ u đđ, giũn ra so või thũ i trũ. Anh hũ ng khũ i nói võ nhũ ng đđ tĩnh cũ a anh. Phũ i làm trũũ c khi quá trũ. Hũ 1996, tôi có đđ p qua Cali chũ i, đĩũ n thoũ i cho anh. Sũ đĩũ n thoũ i tôi mang theo lũ i là sũ cũ a Lê Uyên. Tôi xũ ng tên. Giũ ng Lê Uyên reo lũn.

"Anh đđng đ đđu võy? "

"ũ Santa Ana đđy. "

"Anh Phương đi dùi Long Beach. Đem cho anh sđ đi n tho i c a Phương. Anh r anh Phương r i t i mình rong ch i m t b a cho vui nghe! "

Đ c s đ i n tho i xong, Lê Uyên d n.

"N u anh th y anh Phương đ answering machine thì anh c nói vào máy. Nghe gi ng anh, anh Phương s b t li n. Anh y nhà nh ng b n làm vi c, đ máy, nghe gi ng quen m i nh c phôn lên nói chuy n. H i này anh y b n l m. "

Tôi phân vân tr c m i con s trên đ i n tho i. Nh n ngón tay b m thì d nh ng b m r i thì ch c Phương s m t m t ngày làm vi c quý báu c a anh. Ch ng nên. Đ anh làm vi c.

Ít lâu sau, CD Khi Loài Thú Xa Nhau ra đ i kèm theo nh ng h a h n s phát hành t p nh ng CD khác. Nh ng ch ng bi t nh ng khó khăn nào ch ng ch t mà nh ng h a h n c a anh v n ch là nh ng h a h n. Cho t i khi quá tr . Ch ng th nào tr h n đ c.

Nh ng ngày Saigon còn ch t mê ch t m t v i nh c Lê Uyên Phương, có nh ng đêm tôi đã cùng Lê Uyên và Phương ch y quanh các phòng trà. M t cây đàn, hai kh i đam mê, tôi đã nhìn th y h gi nh p th ng i nghe nh th nào. Khung c nh phòng trà v n xô b đã th t nhiên g n gh khi h b c lên b c trình di n. Hàng trăm h i th đã treo lên khi trên sân kh u Lê Uyên và Phương l ng yên chiêm nghi m. H nh hai tín đ đang ng ng lên tr i cao đ n mình cho nh ng l i kinh. Kinh tình yêu. R i đam mê cu n lên v i nh ng ngón tay c a Phương nh ng h c đ p vào đàn.

V y mà nh ng ngón tay tài hoa đó đã buông xuôi.

Song Thao

(Gió Vãn, Gardland, Texas, s 3, tháng 8/2000)

